

derne i de øvrige medlemsstater, der har godkendt foretagendet, herom; disse skal ligeledes foranstalte tilbagekaldelse af deres tilladelse. Førstnævnte tilsynsmyndighed træffer sammen med disse sidstnævnte tilsynsmyndigheder alle egnede foranstaltninger til beskyttelse af de forsikredes interesser og begrænser navnlig den fri rådighed over foretagendets aktiver, såfremt en sådan begrænsning ikke allerede er pålagt i medfør af artikel 24, stk. 1, og stk. 3, andet afsnit.

2. Den tilladelse, der er givet agenturer eller filialer af foretagender, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted i en anden medlemsstat, kan tilbagekaldes, når agenturet eller filialen:

- a) ikke længere opfylder adgangsbetingelserne;
- b) groft tilsidesætter de forpligtelser, der påhviler dem i medfør af bestemmelserne i det land, hvor de udøver deres virksomhed navnlig for så vidt angår oprettelsen af de i artikel 17 omhandlede reserver.

Tilsynsmyndighederne i det land, i hvilket virksomheden udøves, rådfører sig med tilsynsmyndigheden på foretagendets vedtægtsmæssige hjemsted, før de foranstalter tilbagekaldelse af tilladelsen. Såfremt de skønner det påkrævet at afbryde disse agenturers eller filialers virksomhed inden afslutningen af denne rådførelse, underretter de omgående denne myndighed herom.

3. Enhver beslutning om tilbagekaldelse af en tilladelse eller om afbrydelse af virksomheden skal klart begrundes og meddeles det pågældende foretagende.

Hver medlemsstat fastsætter adgang til domstolsprøvelse af en sådan beslutning.

AFSNIT III

REGLER FOR AGENTURER ELLER FILIALER, DER ER ETABLERET INDEN FOR FÆLLESSKABET, OG SOM HØRER UNDER FORETAGENDER MED VEDTÆGTSMÆSSIGT HJEMSTED UDEN FOR FÆLLESSKABET

Artikel 27

1. Hver medlemsstat gør adgangen til den i artikel 1 omhandlede form for virksomhed på dens område betinget af en administrativ tilladelse for alle foretagender med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet.

2. Medlemsstaten kan give denne tilladelse, såfremt foretagendet mindst opfylder følgende betingelser:

- a) er beføjet til at udøve den i artikel 1 omhandlede virksomhed i medfør af den nationale lovgivning, som det er undergivet;
- b) opretter et agentur eller en filial på denne medlemsstats område;
- c) forpligter sig til på agenturets eller filialens hjemsted at føre særskilt regnskab for den virksomhed, der udøves der, samt opbevare alle forretningsdokumenter sammesteds;
- d) udpeger en generalagent, som skal godkendes af den kompetente myndighed;
- e) i den medlemsstat, hvor virksomheden udøves, råder over aktiver af en størrelse, der mindst er lig med halvdelen af det i artikel 20, stk. 2, litra a), foreskrevne minimum for garantifonden og deponerer en fjerdedel af dette minimum som sikkerhed;
- f) forpligter sig til at være i besiddelse af en solvensmargin i overensstemmelse med artikel 29;
- g) fremlægger en driftsplan i henhold til artikel 11, stk. 1 og 2.

Artikel 28

Medlemsstaterne pålægger foretagenderne at oprette de i artikel 17 omhandlede tilstrækkelige reserver, der svarer til de på deres område indgåede forpligtelser. De sørger for, at agenturet eller filialen dækker disse reserver ved hjælp af ækvivalente og, i det omfang medlemsstaten kræver det, kongruente aktiver.

Medlemsstaternes lovgivning finder anvendelse ved beregningen af disse reserver, ved fastsættelsen af de måder, hvorpå midlerne kan anbringes, ved vurderingen af aktiverne, og i givet fald ved bestemmelsen af, i hvilket omfang det kan tillades, at aktiverne dækker disse reserver.

Den pågældende medlemsstat kræver, at de aktiver, der dækker disse reserver, er lokaliseret på dens område. Dog finder artikel 17, stk. 3, anvendelse.

Artikel 29

1. Hver medlemsstat pålægger de agenturer eller filialer, der er oprettet på dens område, at råde over en solvensmargin, der er sammensat som beskrevet i artikel 18. Margenens minimum beregnes i overensstemmelse med artikel 19. Ved denne beregning tages kun de af agenturet eller filialen foretagne forretninger i betragtning.